

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. VII. Quid quoad leges Ecclesiasticas possint prælati Episcopis
superiores, sed inferiores Papâ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

videtur dubium, eadem autoritate posse derogari; cum Successor eadem potestate polleat, quā Antecessor; nec ab hoc in posteros transmitti potuerit diminuta, vel limitata. Unde, si constet de tali Pontificis intentione, obesse non possunt eius dispositioni ea, quæ illi in Conciliaribus constitutionibus contrariantur. Nec à communi regula (quod constitutio derogans dispositioni Conciliari, debeat habere expressam ejus mentionem, juxta dicta) spectatà ratione adesse videtur causa sufficiens excipiendi Tridentinum, propterea, quod habeat clausulam: *salvâ semper Pontificis auctoritate*. Nam hæc clausula naturâ inest omnibus decretis Conciliaribus; cum totum eorum jus pendeat ab autoritate summi Pontificis; ergo, si propterea decreta Tridentini non requirunt specialem, & specificam mentionem derogatoriam, nec eam ex eadem ratione exigent decreta reliquorum. Totum igitur reduci debet ad consuetudinem, si talis sit, quâ inductum est, quod in alijs, non in isto id requiratur. Illi enim, si legitima sit (nisi aliud exprimat) in dispositionibus suis conformare se censendus est Pontifex.

¶ VII.

Quid quoad leges Ecclesiasticas possint pralati Episcopis superiores, sed inferiores Papâ?

525. **C**ommunis doctrina est, Archiepiscopos & Metropolitanos, Exarchos, & Patriarchas, pro sua diocesi, cujus sunt immediati pastores, idem posse, quod in sua potest Episcopus. Nam relatè ad illam habent se solum ut Episcopus. Cæterum in Provincia Patriarchali, vel Diocesi ratione suæ dignitatis nihil possunt, nisi quod ipsis, vel jure speciali, vel consuetudine, vel privilegio conceditur; possunt quidem convocare Synodos, illis præesse, causas Episcoporum judicare, & alia ejusmodi; & sunt immediati superiores Episcoporum in istis, sed nihil possunt in Diocesibus sibi subditorum Episcoporum, quorum omnium ratio universalissima est, quia omnes istæ dignitates, Metropolitana, Exarchatus, Patriarchatus, ratione quarum præminent Episcopis; sunt duntaxat ex jure Ecclesiastico; nihil igitur ipsis aliud tri-

buunt istæ dignitates, quàm quod illis jure speciali concedit Ecclesia.

Hoc ipsum declaravit Ecclesia. Nam 526. Nicolaus I. sic scribit Rhudolpho Bituricensi Archiepiscopo, ut refertur c. *conquestus*. 9. q. 3. conquestus est Apostolatu nostro frater Sigedodus Archiepiscopus Narbonensis, quod Clericos suos, eo invito, ad judicium tuum venite compellas, & de rebus ad Ecclesiam pertinentibus, eo inconsulto, quasi jure Patriarchatus tui, disponas, cum hoc nec antiquitas (cui Patres sanxerunt reverentiam) habeat, & autoritas sacrorum canonum penitus interdicit: nisi forte pro causis, quæ apud se terminare non possunt, ad te quasi ad Patriarcham suum provocaverint; vel, si Episcopus suus decesserit, res Ecclesiæ suæ judicio tuo dispensare voluerint; *Primates enim, vel Patriarchas nihil privilegij habere præ cæteris Episcopis, nisi quantum sacri canones concedunt, & prisca consuetudo illis antiquitus contulit, definimus*: ita ut secundum Nicænas regulas (sua privilegia ferventur Ecclesijs, præterquam si Apostolica Sedes aliquam Ecclesiam, vel ipsius Rectorem speciali privilegio decreverit honorare.

Not. autem, quod Metropolitanus nec in Concilio provinciali possit constitutiones facere absque consilio, & voluntate Suffraganeorum; cit. c. *Nullus*, 9. q. 3. & c. *Episcopi*, de temporibus ordinationum; ita Fagnanus in c. *Antigonus*, de pactis, n. 6. Illo autem, & Episcopis comprovincialibus discordantibus, ad eundem esse Superiorem; nam & illi habent votum decisivum, & sunt conjudices; ita ille loc. cit. n. 61. ex c. 1. dist. 65. De reliquo, etiam ante susceptum pallium potest Archiepiscopus exercere, quæ sunt jurisdictionis tantum; teste Fagnano in c. *quanto*, de consuetudine, n. 37. ex c. *quod sicut*, & *Super eo*, de electione; consequenter etiam condere leges, juxta dicta.

Quoad Cardinales not. illos dignitate, & officio, non autem ordine, majores Episcopis esse; Fagnanus in c. *Requisivit*, de ordin. ab Episcopo n. 65. & 67. qui in c. *Ex parte*, de Capell. Monach. n. 12. docet; quod Cæterus Cardinalium dispensare non possit contra constitutiones editas à Papa in Concilio generali; nec immuta-

re jus Papæ, ut habet in *c. licet de vitanda*, n. 33. *de Electione*; & ratio est ex n. 503. & seqq. quibus positus dicendum Cardinales, etiam non Episcopos, in suis titulis habere jurisdictionem quasi Episcopalem, *c. his, quæ*, de majorit. & obed. & *c. querelam*, de Elect: excipe tamen facultates, quæ à Concilio Tridentino Episcopis tribuuntur ratione dignitatis Episcop. ord. sess. 24. c. 6. ut notat Fagnanus, *c. Ne pro dilatione, de pœnit. & remiss. n. 42.* Hinc pro subditis sui tituli, & Ecclesiarum illi subjectarum, sicut Episcopi, condere possunt leges Canonicas; Pirhing, *de constitut. n. 4.* eorumque jurisdictione in suis titulis, Apostolicâ sede vacante non extinguitur. Fagnanus *c. Cùm olim, de majorit. & obed. n. 68.* Nam jurisdictione ordinaria per obitum Papæ non expirat, ut dicitur *c. 2. de offic. Legati*, n. 6. illorum autè jurisdictione in suis titulis est ordinaria.

529. De reliquo Conventus, seu Congregatio Cardinalium, nullam habet potestatem condendi leges Ecclesiasticas, excedentes suum territorium, etiam Sede Apostolicâ vacante. Nam tunc ea solum possunt, quæ pro electione Summi Pontificis, Ecclesiæ defensione, & periculorum occurrentium necessitate videntur expedire, *c. Ubi periculum, de elect. in 6.* unde in alio negotio cautum est intrmittere; secus factis omnino irritis, ac inanibus; Clement. *Ne Romani, de Elect.* Illis autem sufficienter cautum erit impositione præceptorum; non legum: nam hæ appellant statutum stabile; ita Suarez *l. 4. hic, c. 6. n. 5.* Bonacin. *D. 1. q. 1. p. 3. n. 29.*

530. Dices. 1. Senatus Romanus habuit potestatem condendi leges ex dict. sed Collegium Cardinalium assimilatur Senatui Romano; *c. Constantinus, 2. dist. 96.* ergo. Resp. similitudinem concedi quoad dignitatem, & honorem; non jurisdictionem. Hanc enim à Constantino, utpote Laico, accipere non potuerunt; cùm sit potestas spiritualis: à Summo Pontifice illis data nullo jure probatur; ergo. Quid verò possint in interpretatione legum, & factorum canonum? quam vim habeant eorundem declarationes? dicemus infra.

531. Dices. 2. Congregatio Cardinalium habet potestatem creandi supremum Legislatorem Ecclesiasticum, nempe Summum

Pontificem: ergo etiâ condendi leges Ecclesiasticas. Sed illatio nulla est. i. alias etiam sacerdos simplex deberet posse condere leges Ecclesiasticas; cùm possit majus, nempe consecrare Corpus, & Sanguinem Christi. Deinde Cardinales non dant Pontifici potestatem condendi leges; sed tantum designant personam per electionem, quâ tanquam conditione positâ, ex potestate Christi Petro, ac ejus successoribus data potestas gubernandi totam Ecclesiam divino in eum jure derivatur.

Circa Legatos Pontificios dicendum, eos posse condere leges, & statuta, etiam perpetua, pro provincia sibi commissa, seu suæ legationis. constat ex *c. fin. de offic. Legati*. ibi: *nemini dubium esse volumus, quin Legatorum Sedis Apostolicæ statuta edita in provincia sibi commissa, durent tanquam perpetua, licet eandem postmodum sint egressi*; ex quo patet, ea durare etiam legatione finitâ, & post eorum à provincia discessum. Not. autem jurisdictionem *delegati à Legato*, finiri legatione finitâ, si res, ad quam delegatus est, sit integra; non autem, si ante finem legationis præcessit citatio; patet ex altero textu *c. fin. ibi: Secus autem, si causas duxerint aliquibus delegandas; cùm jurisdictione illorum expiret, si ante illorum discessum horum citatio non præcessit.*

Ex quo colliges. 1. citationem partis sufficere, ut res desinat esse integra, ut constat *ex cit. c. fin.* & notat in idem Barbof. *n. 4.* Colliges. 2. jurisdictionem Legati expirare cum egressu ejus è provincia, non reversuri; vel cùm revocatur à Pontifice, *arg. l. 3. ff. de officio Præsidis.* Item, cùm dubium casum retulit ad Pontificem; tunc enim quoad eum casum expirat jurisdictione Legati, *c. licet, de offic. Legati.* Colliges 3. Legatum Apostolicum non posse condere statuta contra jus canonicum, *c. quod super, de major. & obed.* (nam inferior non tollit legem Superioris, *arg. c. Inferior, dist. 21.*) bene tamen præter jus canonicum, quæ ad mores reformandos spectant; cùm sit ordinarius Juxta in provincia, ut habetur *c. 2. de majorit. & obed. in 6.* junctâ Gloss. *V. plantent.* Ad ea tamen, quæ præjudicialia sunt alijs, requiritur consensus eorum, quorum interest; ita Layman *c. fin. de offic. Legati, n. 6.*